

Czas błękitu

Grzegorz Turnau

Czas bez dna tęsknoty
Czas wybryków i psoty
Czas kieliszka wódki
Gdy dzień był za krótki

Burze były jasne
Uśmiechy niezgasłe
Smutki nieprzepastne
Tak cudze jak własne

Czas sadów w obłokach
Kochań i odkochań
Czas majowych wątków
Bukiecików fiołków

Leciutkich pasaży
Twarzy twej z mgły marzeń
Śnił się co było
A ten czas to miłość

Co jest i co nie jest
Czyj to życia rejestr
Czegoś było mało
Więcej się zdawało
Ledwo dotykało
I dusze i ciało
Sens życia ukryty
Rozlane błękity

Czas dzień wciąż nam zmienia
Jest czas smugi cienia
Zatopionych lądów
I głupich poglądów

Jest czas odwrócenia
W długiej smudze cienia
Krok gdzieś i z powrotem
Czas co będzie potem

Walc krok cel
Myśl wciąż nie ta
Rapsodyczny temat
Niby tak a nie tak
Bo tom z kocheleta
Jakby ktoś nas w tańcu
Trzymał bardzo mocno
Jakby ktoś aż głębi
Nie spuszczał z nas oczu

Błękit już rozlany
Ogień wyczerpany
Smutek zapomniany
Gwiazd spokój nad nami

Melancholia wita
Lecz cała w błękitach
Podaj miła rękę

życie takie piękne